

IUNIE

- ✓ Festivitate de premiere la Triuggio
- ✓ Curs festiv clasa a VIII-a
- ✓ Festivitatea de încheiere a anului școlar

Barbu Ilinca (clasa a V-a) – "Ziua în care somnul a fugit"

FESTIVITATE DE PREMIERE LA TRIUGGIO

Centro Giovani e Poesia

- FONDATO DA ALESSANDRO VILLA -

C.F. 03600870962
I - 20844 Triuggio (MB)
Via Indipendenza,25 - Tel/fax: 0362970302
alex.villa@alice.it
alex.villa@libero.it
<http://www.centrogiovaniepoesia.org>

OGGETTO: premiazione.

A ADRIANA MUNTEANU
Brasov (Romania)

La Segreteria del Premio Internazionale “Centro Giovani e Poesia-Triuggio” comunica che
Le sono stati attribuiti il **2° Premio con medaglia d’argento** nella sez. C e il **Premio Speciale “in
memoria di Eugenio Bentivegna-miglior testo di giovane autore”**.

La cerimonia di consegna dei premi si terrà **Domenica 3 giugno 2018** con inizio alle ore **14,30**
presso Villa Taverna a Canonica di Triuggio. Si rammenta che, in base alle norme del Bando di
Concorso, i premi dovranno essere ritirati personalmente o mediante delega scritta .

Per ragioni organizzative è richiesta una conferma del ricevimento della comunicazione e della
presenza alla cerimonia.

Il Presidente
Alessandro Villa

Triuggio, 21.03.2018

România. Prezență tradițională la Concursul Internațional de Poezie „Giovani e Poesia”

Duminică 3 iunie 2018 la Vila Taverna din Triuggio (provincia Monza Brianza), a avut loc festivitatea de premiere celei de-a XXVII-a ediții a Premiului Internațional “Giovani e Poesia” de la Triuggio, competiție în cadrul căreia au participat peste 1.000 de candidați, din 20 de țări. Centrul Cultural Italo Român a inclus și dedicat prezența României și Republicii Moldova, a tinerilor autori români premiați, Zilei Românilor de Pretutindeni, ca un semn al legăturii și tradiției culturale create, evenimentul fiind inclus de organizatorii principali: Fundația Giovani e Poesia din Triuggio și Primăria orașului Triuggio și sub semnul Centenarului României Mari. A 27-a ediție (2017-2018) a prestigiosului premiu la care au fost înscriși peste 1.033 de autori a adus din nou România printre țările cu un număr semnificativ de participanți. La actuala ediție, România și Republica Moldova au avut 95 de participări și 15 premii obținute, între care Medalia de Argint din partea Camerei Deputaților Italiene.

Mulțumin Dacorom Internațional LTD, domnului Constantin Cămărăscu, pentru asigurarea transportului și cazării premianților și profesorului însoțitor.

FESTIVITATEA DE ÎNCHEIERE A ANULUI ȘCOLAR

IULIE

Costandei Mara (clasa a VII-a) – "Visul"

POVESTEA UNEI JUCĂTOARE DE TENIS

Mă numesc **ANDREEA IORDACHI**, am 17 ani și sunt elevă în clasa a XI-a C, la Colegiul Național „Unirea” Brașov.

Sunt o fată zâmbitoare, sensibilă, dar, de asemenea, foarte ambițioasă. Iubesc sportul, pictura și muzica. Eu cred că aceste lucruri au un rol important în dezvoltarea mea ca sportiv de performanță.

Practic tenisul de câmp de la vârsta de 5 ani, la inițiativa părinților mei. Totul a început ca un joc, așa putea spune chiar în mod accidental. De ce spun asta? Părinții mei s-au consultat cu părinții colegilor surorii mele de la grădiniță, iar aceștia au decis să-și îndrume copiii spre un sport. Au fost de acord să-i ducă la tenis. Mama și tatăl meu m-au integrat și pe mine în acel grup de copii, deoarece sora mea făcea parte din acesta. Scopul acestei hotărâri era mișcarea și sănătatea, în niciun caz performanța.

Noi am început acest sport, coordonați fiind de doi antrenori. Unul dintre ei este actualul meu antrenor, George Nedelcu. Lucrez cu dânsul încă din prima zi. A fost mereu un prieten pentru mine și am foarte mare încredere în calitățile sale de antrenor.

După o perioadă destul de scurtă de timp ceilalți copii, inclusiv sora mea, au renunțat la acest sport. Deși inițial eu am fost „intrusul” în acel grup, am continuat să joc tenis. L-am iubit de când eram mică, adoram să fiu pe teren, să pot trimite mingile peste fileu și încet-încet acest lucru a devenit o pasiune pentru mine. Am realizat că vreau să merg mai departe cu tenisul, chiar dacă încă nu mă gândeam la performanță.

Am început turneele la vârsta de 9 ani. Am jucat pentru prima dată la categoria de 10 ani și, deja în al doilea turneu la care am participat, am câștigat trei meciuri, ajungând până în finala competiției. Îmi amintesc foarte bine de primul meu concurs. Aveam multe emoții. Din cauza acestui motiv, racheta mi-a căzut din mână... Eram foarte stresată. Am pierdut primul meci și le-am spus antrenorului și familiei mele, care încercau să mă încurajeze, că eu nu voi câștiga niciodată vreun meci. Aceștia m-au susținut să continui, căci a fost un meci bun, chiar dacă l-am pierdut.

Treptat, numărul turneelor și al antrenamentelor a crescut, iar rezultatele nu au întârziat să apară.

Am câștigat numeroase competiții la toate categoriile de vârstă(10, 12, 14, 16, 18 ani). Anul trecut, am reușit să câștig primul meu concurs dedicat senioarelor. Cele mai importante rezultate ale carierei mele până în acest moment au fost:

- Primul loc la turnee naționale de senioare(2018)
- Calificare pe tabloul principal la FUTURES 15.000 USD(2018)
- Primul loc la un turneu național de senioare(2017)
- Calificare pe tabloul principal la FUTURES 15.000 USD, fiind singura jucătoare născută în 2001 care a reușit această performanță în anul 2017
- Locul 3 la ARGES CUP - Internațional U16(2016)
- Primul loc la Campionatele Naționale pe Echipe(2015)

și multe alte turnee câștigate.

Acum, eu mă antrenez zilnic, trei, patru sau cinci ore pe zi, dar numărul orelor pe care îl petrec pe terenul de tenis ajunge chiar și la douăsprezece. Pot să spun că aici este a doua mea casă, căci de trei ani sunt pe teren și jumătate din zi.

Un aport considerabil în realizarea acestor performanțe îl au școala la care învăț, doamna dirigintă, profesorii și colegii care m-au înțeles, m-au ajutat și m-au sprijinit să îmi îndeplinesc visele în acest sport, care au fost lângă mine de câte ori am avut nevoie și m-au îndrumat astfel încât să reușesc atât la școală cât și la tenis.

Vizez departe și am obiective frumoase în acest sport. Îmi doresc să câștig turnee de Grand-Șlem, să joc pentru România în FED-CUP, de asemenea, să ajung în top 10 WTA și, apoi, să urc din ce în ce mai mult în acest clasament. Muncesc în fiecare zi alături de antrenorul meu, domnul

George Nedelcu, pentru a ne îndeplini obiectivele, iar persoane importante ale tenisului ne încurajează că avem șanse mari să atingem marea performanță.

Cele mai bune locuri în clasamentul național până în prezent au fost:

- Poziția a 8-a la nivel național la categoria de 16 ani
- Poziția a 15-a la nivel național la categoria de 18 ani
- Poziția a 41-a la nivel național la categoria senioare, locul 1 în acest clasament fiind ocupat de Simona Halep

Trebuie să spun, însă, că nu am avut parte doar de momente de bucurie în tenis. Am făcut cunoștință cu înfrângerile, dezamăgirile, momentele de impas, am întâlnit sentimentul de epuizare sau de durere fizică și emoțională, iar uneori am crezut că nu o să mă mai pot ridica. Nu a fost ușor pentru mine, dar familia, antrenorul și pasiunea mea pentru acest sport m-au determinat să depășesc aceste momente grele.

Iubesc tenisul foarte mult și lupt aproape de acești oameni pentru ca în viitor numele meu să fie cunoscut de toată lumea.

Andreea Iordachi, clasa a X-a C

FIȘĂ PENTRU O BIOGRAFIE

DENISA IORDACHE, o stea pe cerul întunecat al Brașovului,

Actuală iubitoare de romantism și nu numai.

N-am tradus încă nimic, decât pe mine în mai multe limbi.

Iubesc sfârșiturile de săptămână pe Colină sau poate Calea București.

CAFEAUA, un moment de plăcere și o aromă,

Îmi acordez diminețile după tempoul cafelei.

M-am născut în luna lui Brumărel,

În ziua de 27, a Sfântului Dumitru cel Nou, în primul an din acest secol.

Părul negru albăstrui,

Ochii căprui și buzele mici,

Fizicul, ca o clepsidră.

Sunt eu - mă vei iubi mereu.

Denisa Iordache, clasa a X-a C

LICEUL, O PARTE IMPORTANTĂ A DRUMULUI INIȚIATIC

Cred că orice licean poate fi surprins în două ipostaze: cea de libertate, de distracție, de viață lipsită de griji și cea de nesiguranță, de teamă de viitor și de teamă de eșec. Cu cât devenim mai conștienți de importanța șlefuirii caracterului nostru, cu atât presiunea devine și mai mare. Ni se cere să știm „ce vrem să facem în viață”, „unde ne vedem peste 5 ani”, dar și „să facem ceva ce ne face fericiți”. Cum am putea ști ce ne face fericiți dacă viitorul pare atât de înfricoșător? Drumul către succesul profesional, văzut din perspectiva bobocului, arată că *Olympus Mons*, un obstacol de proporții extraterestre ce pare imposibil de depășit.

Visul este să fii una dintre persoanele care ajunge să privească, bineînțeles metaforic, universul din vârful acestui impunător munte, iar pentru asta, am început cu pași mărunți încă din liceu. Așadar, în ceea ce urmează, va voi povesti despre cum mi-am pregătit eu expediția interstelară în timpul liceului.

La începutul clasei a X-a, mă aflam în căutare de oportunități, de activități care să mă scoată din rutină și să mă ambiționeze. M-am înscris astfel la ceea ce inițial am crezut că este un curs de engleză, un program organizat de Școala de Valori și AIESEC, program numit GROW. Am aflat la scurt timp că acesta era mai mult decât un curs de engleză, era un proiect de dezvoltare personală menit să îi pregătească pe elevi pentru viața de adult. Și așa am început eu pregătirile pentru expediția mea. Am învățat și m-am descoperit atât prin subiectele dezbătute la ateliere, cât și prin oamenii pe care i-am cunoscut și cu care am schimbat opinii. Am legat prietenii cu oameni ce mi-

au arătat diferitele lor perspective asupra vieții. La finalul acestor luni, am luat o pauză, am reflectat asupra celor acumulate și am decis să reiau experiența în următoarea vară. Aveam să fiu și mai implicată, mai curioasă, mai deschisă și mai sociabilă.

Am fost atât de marcată, încât mi-am dorit cu ardoare să fac parte din organizarea proiectului, să contribui la crearea unei experiențe pentru generațiile următoare. Așadar, cu multe emoții și nesiguranță, am început voluntariatul, etapă ce, în misiunea mea, era echivalentă construcției navei cu care mă voi lansa spre necunoscut. Dacă la începutul primei ediții de voluntariat aveam responsabilități mici și încercam să mă fac utilă în orice mod, la finalul celei de-a doua ediții, jucam un rol important în echipă, aveam responsabilități din ce în ce mai solicitante și nu mă temeam să iau decizii atunci când era nevoie. Am învățat despre publicitate, organizare de evenimente, vânzări și public speaking, dar poate cel mai util lucru pe care l-am învățat era că perseverența și curajul te pot duce departe.

Mă simțeam, așadar, pregătită să iau expediția în propriile mâini, să îmi formez un echipaj, să-l pegătesc și să încerc o prima lansare spre Marte. Dacă în timpul anului de voluntariat am învățat cum să organizez propriu-zis un astfel de proiect, în ultimul meu an am învățat despre oameni, cum să comunic cu ei și cum să îi motivez. Am învățat despre echipă sau, mai bine zis, despre familie, despre excelență, dar și despre eșec. Deși nu sunt un lider înnăscut, m-am educat spre a fi unul cât mai bun. În ciuda oboselii și a presiunii timpului, am avut mari recompense spirituale. Este un sentiment copleșitor atunci când persoanele îți mulțumesc pentru experiența pe care le-ai creat-o sau atunci când dovedești adulților că generația de care aparții poate să facă lucruri mărețe.

La finalul acestui antrenament, mă simt pregătită. Uitându-mă la mine cea din trecut, observ că mi-am depășit nesiguranțele, am învățat să fiu un lider, mi-am definit caracterul și mă uit cu mai puțină teamă spre ziua lansării.

Lucrul pe care l-aș dori ca bobocii uniriști să îl rețină este că experiența acumulată în liceu nu îi va ajuta să cucerească cel mai înalt munte din sistemul solar, dar îi va da echipamentul necesar pentru a începe expediția, așa că trebuie să își consolideze cultura generală și să profite de oportunitățile care îi ies în cale. Mă simt mândră că sunt absolventă a unui liceu care, în vreme ce altele taie aripile elevilor, încurajează dezvoltarea, o susține prin toate resursele și o premiază deopotrivă.

Otilia Colceriu, absolventă clasa a XII-a C, promoția 2018

AUGUST

Mihăilă Ioana Emilia (clasa a VII-a) – "Visul"

TREISPREZECE ANI DE „UNIREA”

Dacă ar fi să aștern pe hârtie memoriile celor treisprezece ani de activitate petrecută la „Unirea”, mi-aș imagina o carte uriașă cu file albe. M-aș uita la ea cu emoție, cu temerea inerentă oricărui început, dar și cu speranță, ca în toamna anului 2005, când am pășit pentru prima oară în locul în care aveam, peste aproape treisprezece ani, să-mi închei misiunea de dascăl. Și în fața filelor albe, care ar trebui umplute, m-ar năpădi crâmpene de memorie: o clasă de fete, atrase de noutatea predării limbii spaniole, cărora le-am fost dirigintă timp de patru ani, serbările la care ele participau totdeauna cu entuziasm: Ziua Europeană a Limbilor, Ziua Spaniei, apoi Olimpiadele, deplasările prin țară cu elevele olimpice, vizita la Timișoara și excursia în Maramureș, realizate în parteneriat cu colegii lor de la bilingv franceză, și câte și mai câte. Și deodată, aș observa că o mică parte din imensitatea albă a hârtiei s-a umplut. Iar amintirile stârnite din somnul lor ar năvăli, etalând o lungă paradă, în care Zilele Francofoniei, cizelate îndelung de toți colegii catedrei, strălucesc cu piese de teatru, cântece, expunere de produse culinare, prezentare de costume ale personalităților francofone.

Și asaltul memoriei continuă: cursuri de perfecționare, universități de vară, în care, pe lângă

conferințe și ateliere, rămân amintirile plăcute, cu colegii, la o bere. Apoi, dintre amintiri se desprinde cu îndrăzneală cea care evocă experiența primului proiect bilingv și apar ezitățile, poticnirile începutului, dar și orele petrecute cu elevii, în care ideile tuturor s-au împletit în realizarea produsului final.

Și alte amintiri: 24 Ianuarie cu fastul de la Reduta și relaxarea de după serbări, împreună cu colegii, momentele festive ale dezvelirii plăcuțelor bilingve, vizita Ambasadorului Spaniei și multe alte evenimente, mai puțin pompoase, dar la fel de vii: cooperarea în cadrul catedrei, conlucrarea cu lectorii spanioli și francezi. După aceea, m-aș uita la cartea de-abia începută și aș

constata cu bucurie că o pagină s-a umplut. Atunci, aş întoarce ușor pagina și aş continua să-mi amintesc generațiile de elevi, care mi se succed în fața ochilor: o clasă de spaniolă, o clasă de matematică-informatică, alte dirigenții, alte clase de franceză. Și tiparul ar continua cu alți actanți, în aproximativ aceleași contexte, sau în altele, mai diversificate, mai complexe, mai inedite.

Și tot așa, încet sau repede, amintirile m-ar călăuzi spre toamna activității mele, cu toată paleta de trăiri și sentimente, care pot umple mai mult de un deceniu: emoție, nădejde, pe alocuri dezamăgire, ca în orice profesie, dăruire, reușită sau câte un insucces, colegialitate, solidaritate, prietenie, recunoștință, dar, mai presus de toate, aş încerca satisfacția, că aici, la „Unirea”, am continuat să predau și că **aici** mi-am desăvârșit ocupația. Și mi-aș mai aminti, că munca de dascăl, cu frumusețea și neajunsurile ei, pe care le știm cu toții, nu ar fi posibilă fără firul călăuzitor al Ariadnei în labirint: dragostea pentru profesie și elevi.

Și tot așa, dacă în toamna activității de dascăl mi-aș schița memoriile, aş încheia citându-l pe Nichita Stănescu:

„Dacă timpul ar fi avut frunze, ce toamnă!”

Prof. Gabriela Croitoru

TIMPUL AMINTIRILOR

Toată viața mi-am petrecut-o în școală, ca elev și apoi ca profesor. Nu cred să fie cineva care să uite anii de școală care pentru mine sunt de neuitat, amintirile sunt încă vii, proaspete în memoria mea de parcă n-ar fi trecut câteva decenii de când eram elev de liceu.

A trecut timpul trăirii!. A sosit timpul amintirii. Amintirile unui profesor pot inspira multe condeie. Se pot scrie multe cărți de memorii care nu vor plictisi pe nimeni, niciodată și care vor găsi oricând un cititor.

Între „aventurile” existențiale ale omului se înscrie și „aventura” profesiilor iar, între profesii la loc de cinste se află cea de dascăl.

Văzută de aproape, viața meseriei noastre pare pestriță: i se văd umbrele, asperitățile, neajunsurile și canoanele. După ce o sfârșești privind-o retrospectiv și de la distanță așa cum se privesc picturile sau munții ea își relevă un cu totul alt colorit și alte semnificații. Ai ieșit din viața activă încrâncenat și ajungi să o privești cu un zâmbet condescendent.

Ai dintr-o dată revelații surprinzătoare care îți bucură sufletul ostenit. Îți revezi strădania de o viață, cu alți ochi, cu alte înțeleșuri. Memoria selectivă alege luminile vieții tale profesionale, le detașează de restul și le impune minții și sufletului tău căci acestea au fost intențiile tale adevărate în lungile nopți de strădanie spirituale.

Acum este momentul să-mi amintesc și să împărtășesc semenilor câte ceva din înțeleșurile și bucuriile sufletești cu care profesia m-a răsplătit și m-a îmbogățit lăuntric.

Și eu ca și alți dascăli îmi pun firesc întrebarea: „Cum de am ajuns profesor?” sau „Ce sau cine m-a „pedepsit” cu această povară nobilă?”. Răspunsurile sunt variate în funcție de situație.

Cât aleatoriu, câtă circumstanță, cât destin se află în alegerea profesiei noastre și cine a hotărât: am ales-o noi sau ne-a ales ea pe noi! Profesoratul fiind o meserie de mare responsabilitate morală și civică, nici în tărâmul amintirilor nu pot fi evitate aspectele lui majore. În remember-ul fiecăruia dintre noi nu ne putem ascunde după deget față de propria noastră conștiință, evitând întrebări de genul: „Am reușit (și cât) să dezvoltăm elevilor noștri interesul pentru căutarea spirituală sau setea de a știi? „ Am reușit (și cât) să dezvoltăm elevilor noștri cunoașterea de sine, să-și afle prin cultură „ființa și zbaterea sufletului lor?”.

Maratonul acestor întrebări poate continua.

Amintirile profesiei îmi aduc în fața ochilor minții și alte aspecte ale meseriei noastre: cele privind condițiile calității de profesor, cine sunt judecătorii și executorii imediați ai noștrii ca și multe alte aspecte.

Amintirile mele călătoresc însă mai departe. Sub pleoapele mijinde se ivește destul de des o lumină de aur topit-lumina unei încăperi: Cancelaria ! Locul în care mi-am petrecut o mare parte din viața activă – 31 de ani la Colegiul Național „Unirea”, locul în care unii dintre noi cu fizicul, cu gândurile și cu trăirile lor mai mult chiar decât în propriile lor case . Simțită inițial ca un loc de spirit, cu timpul a devenit o stare de spirit căci în ea ne odihneam, ne trăgeam sufletul în lungul maraton al orelor. Nu e de mirare că unii dintre noi printre care mă număr și eu la plecarea definitivă din profesie am murmurat „ La revedere” ! Rămâi cu bine și-ți mulțumesc.

Dar zeița profesiei este generoasă cu noi când elevii pe care i-am coordonat pentru concursurile și olimpiadele școlare ne dau un salut mai aparte, o privire sfoasă a unui elev, acum părinte și el, multe și mărunte gesturi cum ar fi o atingere discretă a veșmântului profesorului s.a.

La ceasul amurgului marea noastră răsplată o reprezintă amintirile dacă ele se sprijină pe ceva frumos, lăudabil. Închei cu rugăciunea „ Doamne al profesiei absolvă-ne de păcatele noastre!”

Prof. Adrian Iliuțeanu

CUPRINS

IMNUL COLEGIULUI NAȚIONAL „UNIREA” BRAȘOV	1
CUVÂNT ÎNAINTE.....	2
ECHIPA MANAGERIALĂ A ȘCOLII:	3
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:.....	3
ÎNCADRAREA CU PERSONAL DIDACTIC	4
PERSONALUL DIDACTIC AUXILIAR	7
PERSONALUL NEDIDACTIC.....	7
COMISIILE COLEGIULUI NAȚIONAL UNIREA BRAȘOV	8
COMISIA DE LIMBA ROMÂNĂ, LIMBA LATINĂ ȘI LITERATURĂ UNIVERSALĂ	8
<i>RAPORTUL CATEDREI DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ</i>	9
COMISIA DE LIMBI GERMANICE	15
<i>CATEDRA DE LIMBI GERMANICE ÎN AN CENTENAR</i>	16
COMISIA DE ȘTIINȚE.....	20
<i>100 DE ANI ÎN ȘTIINȚĂ</i>	21
COMISIA DE MATEMATICĂ-INFORMATICĂ	23
<i>CATEDRA DE INFORMATICĂ</i>	24
COMISIA DE GEOGRAFIE-ISTORIE	29
<i>ARIA CURRICULARĂ OM ȘI SOCIETATE</i>	30
COMISIA DE LIMBI ROMANICE	35
<i>CATEDRA DE LIMBI ROMANICE</i>	36
COMISIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI ARTE	42
<i>CATEDRA DE ARTE/EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT/ EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ</i>	43
RESURSE UMANE – ELEVI.....	46
SITUAȚIA LA ÎNVĂȚĂTURĂ PE CLASE - LICEU.....	47
PREMIANȚII ANULUI ȘCOLAR 2017-2018	50
PERFORMANȚE LA OLIMPIADE ȘI CONCURSURI ÎN ANUL ȘCOLAR 2017 – 2018.....	57
EXAMENE	65
EVALUARE NAȚIONALĂ	65
ATESTATE PROFESIONALE	66
SITUAȚIA CANDIDAȚILOR LA EXAMENUL DE BACALAUREAT 2018.....	67
INSERTIA PROFESIONALĂ A ABSOLVENȚILOR	73
PROIECTELE ȘI PROGRAMELE LA CARE ELEVII UNIRIȘTI AU AVUT POSIBILITATEA SĂ PARTICIPE ÎN ANUL ȘCOLAR 2017-2018	75
SEPTEMBRIE.....	78
DISCURS ÎNCEPUT AN ȘCOLAR.....	79
UN SCHIMB AL PERSPECTIVEI – DESPRE CUM COLEGIUL NAȚIONAL „UNIREA” OFERĂ OPORTUNITATEA UNICĂ DE A CUNOAȘTE CULTURA EUROPEANĂ	81
PRIMA CALE FERATĂ SUBURBANĂ DIN ROMÂNIA	85
ZIUA LIMBILOR STRĂINE.....	87
OCTOMBRIE.....	88
CE-AR FI LUMEA FĂRĂ DASCĂLI?	89
GRIPA SPANIOLĂ.....	91
NOIEMBRIE	95

ACTIVITĂȚI ÎN SĂPTĂMÂNA „ȘCOALA ALTFEL”	96
CLASA A V-A ÎN SĂPTĂMÂNA „ȘCOALA ALTFEL”	104
DECEMBRIE	107
UNIREA BUCOVINEI CU ROMÂNIA	108
ÎN LUMINA ISTORIEI	117
MÂNDRIA DE A FI ROMÂN	119
GÂNDUL VEACULUI	120
POPASURI TRANSILVANE ÎN CĂUTAREA MĂRTURIILOR MARI UNIRI	121
MAREȘALUL CONSTANTIN PREZAN	123
MAREȘALUL ALEXANDRU AVERESCU	127
POVESTEA UNUI DAR	131
IANUARIE	133
ZIUA CULTURII NAȚIONALE	134
IMN EMINESCULUI - VALERIU ANANIA	135
ETNOGENEZA ROMÂNEASCĂ	136
AMINTIRI ... LA O CEAȘCĂ DE CEAI	137
SUFLET ROMÂNESC	138
UN MOD DE VIAȚĂ	140
FEBRUARIE	142
IMPRESII – HUMANITAS PRIN LICEE	143
UNIRIȘTII PRINTEAZĂ 3D	144
MARTIE	148
DE LA DISCURS LA COMPETIȚIE, DE LA PARTICIPANȚI LA CÂȘTIGĂTORI	149
IERTARE	151
APRILIE	153
LE PROJET „REALITÉ ET REPRÉSENTATION”	154
DIPLOME -OLIMPIADA NAȚIONALĂ	155
MAI	157
DE ZIUA INTERNAȚIONALĂ A LATINITĂȚII – 15 MAI 2018	158
DISCURSURI SFÂRȘIT DE AN - PROMOȚIA 2018 (23 MAI)	159
<i>Director, prof. Gabriela HURGHIS .....</i>	<i>160</i>
<i>Prof. Sorin Cocoradă .....</i>	<i>162</i>
IUNIE	163
FESTIVITATE DE PREMIERE LA TRIUGGIO	164
FESTIVITATEA DE ÎNCHEIERE A ANULUI ȘCOLAR	168
IULIE	169
POVESTEA UNEI JUCĂTOARE DE TENIS	170
FIȘĂ PENTRU O BIOGRAFIE	173
LICEUL, O PARTE IMPORTANTĂ A DRUMULUI ÎNIȚIATIC	173
AUGUST	175
TREISPREZECE ANI DE „UNIREA”	176
TIMPUL AMINTIRILOR	178